

Posudek na bakalářskou práci

Vratislav Kozák: Epocha helénismu v zrcadle moderní beletrie

V českém prostředí je zkoumání beletrie jakožto zdroje poznání „představ o druhém“, o kulturách vzdálených místně, časově či ještě jinak, v konfrontaci s kulturami, které tyto beletristické texty vytvořily, stále poměrně neobvyklým postupem. Ve světovém kontextu se takovýto postup zkoumání objevuje mnohem přirozeněji, bývá metodologicky zářímován do nového historismu nebo do antropologie literatury. Práce Vratislava Kozáka se tedy právem odvolává na tento kontext. Pokud jde o volbu literárního materiálu, autor zvolil dílo Mary Renaultové jakožto autorky, pro niž je konfrontace dvou kulturních světů zásadním tématem – konkrétně, světa řeckého, respektive řecko-makedonského, a perského, respektive v širším smyslu orientálního.

Autor velmi pečlivě zpracoval příslušný korpus textů, našel v nich množství případů setkávání a utkávání řeckých a „východních“ kulturních zvyků, a tyto případy přehledně seřadil. Potud je práce hodna chvály.

Dále je ovšem třeba vytknout, že autor s takto nashromážděným materiálem dále a hlouběji nepracoval; že jeho závěr je jen krutě stručný. Místo něho by se nabízelo hned několik směrů rozboru – jak je ona mezikulturní výměna podmíněna zvláštním sociálním i psychologickým prostředím kolem Alexandra; co Renaultová promítá ze svého vlastního života „mezi kulturami“ do helénistického prostředí; atd.

Taktéž je nutno konstatovat, že autor není nejsilnější stylista, jak se ukazuje například hned v prvním odstavci (nejsou-li „ústa historických ústavů“ záměrnou hříčkou).

Váhám proto mezi hodnocením „velmi dobře“ a „dobře“. O výsledku by dle mého soudu měla rozhodnout obhajoba. Necht' v ní autor zkusí promyslet alespoň náčrt onoho – kteréhokoliv – možného pokračování analýzy.

Doc. Martin C. Putna

16. července 2012 (BMV de Monte Carmelo)